

OKRESNÁ PROKURATÚRA MICHALOVCE
Nám. Slobody 3, 071 01 Michalovce 1

Číslo: 1 Pv 5/16/8807-17
EEČ: 2-66-966-2019

Michalovce 29.10.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: znásilnenie podľa § 241 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 457/2003 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 917/2 XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: znásilnenie podľa § 241 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 457/2003 Zbierky zákonov

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v presne nezistený deň začiatkom mesiaca september 2004 v čase okolo 22.00 h. v meste XXXXX, Námestie slobody č. 585/10 v byte XXXXX, nar. 19.01.1980, proti vôli ml. XXXXX, nar. XXXXX vykonal pohlavný styk takým spôsobom, že ju v spálni uvedeného bytu, potom čo tam mala sexuálny styk s XXXXX, chytil za obe ruky svojou rukou, pričom jej druhu ruku dal na ústa a následne ju po predchádzajúcej vyhrážke otočil na chrbát, rozzipsoval si rázporok na nohaviciach, vytiahol svoj pohlavný úd a násilím ju donútil k súložiu

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa PZ, Okresného riaditeľstva PZ, Úrad justičnej

a kriminálnej polície Michalovce ČVS: ORP-1026/OEK-MI-2004 zo dňa 06.11.2004 bolo začaté trestné stíhanie za trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005.

Uznesením vyšetrovateľa PZ, Okresného riaditeľstva PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície Michalovce ČVS: ORP-1026/OEK-MI-2004 zo dňa 09.12.2004 bolo vznesené obvinenie XXXXX za trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005.

Trestnej činnosti sa mal obvinený dopustiť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Trestné stíhanie bolo uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 28.12.2005 prerušené pre neprítomnosť obvineného. V trestnom stíhaní bolo pokračované podľa § 228 ods. 5 Tr. poriadku dňa 12.10.2010.

Trestné stíhanie bolo uznesením tej istej spisovej značky zo dňa 12.12.2010 prerušené pre neprítomnosť poškodenej a pokračované bolo uznesením zo dňa 13.05.2019.

Obvinený XXXXX pri svojom výsluchu dňa 23.02.2005 uviedol, že poškodenú neznásilnil, nemal s ňou pohlavný styk. Je možné, že v tom byte bol, ale len preto, že potreboval na toaletu. Jeho priateľka XXXXX, XXXXX a XXXXX ho čakali vonku. Poškodenej sa ani nevyhrážal.

Obvinený pri výsluchu dňa 21.10.2010 uviedol, že na okolnosti si už nepamätá, poškodenú neznásilnil, ale mal s ňou pohlavný styk, z jej strany to bolo dobrovoľné a taktiež niekedy po údajnom znásilnení začiatkom septembra 2004 mal s poškodenou ďalší pohlavný styk a tiež to bolo z jej strany dobrovoľné.

Pri uvedenom zotrval aj pri výsluchu dňa 12.06.2019, kedy potvrdil, že s poškodenou mal viackrát pohlavný styk, ale zakaždým to bolo dobrovoľné.

K veci bola vypočutá **sv. – pošk. XXXXX**, ktorá dňa 06.11.2004 okrem iného uviedla, že kritického dňa sa stretla so svojim bývalým priateľom XXXXX, s ktorým následne odišla do bytu XXXXX. Asi po hodine prišiel do bytu aj obvinený. Následne poškodená odišla s Kurtákom do spálne, kde spolu vykonali súlož, čo trvalo asi 10 minút. Po súloží vošiel do izby obvinený, XXXXX vstal a obvinený jej chytil jednou rukou ruky a druhú ruku jej dal na ústa. XXXXX z izby odišiel preč. Obvinený jej povedal, aby nekričala a dal jej dole ruku z úst, ale stále držal jej ruky. Poškodená mu povedala, že ak niečo spraví, tak to povie jeho priateľke. Ona začala kričať: XXXXX nie, poviem to XXXXX!“. V tom vošiel do izby XXXXX, ktorý zavrel okno a odišiel z izby preč. XXXXX nepovedala nič, len obvinený jej povedal, aby sa ukludnila. Obvinený jej povedal, že ak neprestane kričať, tak ju znásilni aj XXXXX. Nakoľko sa ho bála, tak sa prestala brániť, obvinený jej pustil ruky, otočil ju na chrbát, ľahol si na ňu, jednou rukou si rozzipsoval rázporok a vybral pohlavný úd a takto do nej vnikol, vykonal riadnu súlož a ejakuloval mimo nej. Počas súložie sa nijako nebránila, nakoľko sa bála a ruka dala na tvár, aby na neho nevidela. Po súloží jej povedal, že ak o tom niekomu povie, tak ju zabije, nato vstal a z izby odišiel. Poškodená sa obliekla a z bytu odišla preč. Pod oknami uvedeného bytu, ktorý sa nachádzal na prvom poschodí bol XXXXX, XXXXX, XXXXX, ktorí počuli ako

kričala na obvineného. Nasledujúci deň o všetkom povedala XXXXX, ale bez mien. Asi o tri na to jej zavolať obvinený, že ju zabije, že prečo to všetkým rozpráva, potom mu už nedvíhala a tak jej posielal správy uvedeného typu, že skončí, že ju zabije, ona ich ale hneď vymazala. O danej veci prišla vypovedať, resp. podala trestné oznámenie až preto teraz, lebo sa začala báť obvineného a niečo začala tušiť aj jej mama, ktorej napísala list.

Poškodená bola následne vypočutá aj dňa 27.07.2005, kedy zotrvala na svojej výpovedi zo dňa 06.11.2004.

Pri svojom výsluchu dňa 30.11.2005 uviedla, že dňa 06.11.2004 bola spoločne s rodičmi za obvineným, kde ona sa s ním nerozprávala. Potvrdila to, že počula matku obvineného ako sa chcela s jej rodičmi dohodnúť, že mesto XXXXX je malé mesto, kde padlo aj slovo o peniazoch. Obvinený sa jej vyhrážal zabitím ihneď po znásilnení a tiež jej potom volal nasledujúci deň, lebo s tým o tom s niekým telefonovala.

Poškodená bola vypočutá aj dňa 12.06.2019 kedy okrem iného uviedla, že aj keď uvádzala, že to bolo znásilnenie, s odstupom času nad tým premýšľala a uvádza, že z jej strany to bol s obvineným dobrovoľný pohlavný styk a nie znásilnenie, preto žiada, aby sa už v trestnom stíhaní nepokračovalo a aby to bolo celé zastavené.

Dňa 23.02.2005 k veci vypovedala **sv. – pošk. XXXXX**, matka poškodenej, kedy uviedla, že od začiatku mesiaca september 2004 si všimla zmenu v správaní svojej dcéry. Bola taká utiahnutá. Dňa 05.11.2004 našla list adresovaný jej ako matke, kde jej dcéra napísala čo sa vlastne stalo, že bola znásilnená. Po tomto sa obe rozhodli, že to oznámia na políciu, čo aj urobili nasledujúci deň.

Pri výsluchu dňa 30.11.2005 sa vyjadrovalo len k tomu, ako prebehlo ich stretnutie s obvineným a čo na tomto stretnutí vravela matka obvineného, že im ponúkala nejakú finančnú čiastku.

Dňa 06.11.2004 bol k veci vypočutý **sv. XXXXX**, ktorý uviedol, že s poškodenou nemal začiatkom septembra 2004 žiadny sexuálny styk. Styk mali niekedy v čase letných prázdnin v pivnici obytného bloku, kde býva. V tom byte s poškodenou nebol a nemal tam s ňou pohlavný styk.

Svedok vypovedal aj dňa 25.11.2004 kedy uviedol, že v mesiaci september 2004 mohol mať v byte XXXXX s poškodenou sexuálny styk.

Pri svojej výpovedi dňa 27.07.2005 vypovedal v podstate zhodne ako poškodená dňa 06.11.2004, pričom dodal, že potom ako odišiel zo spálne, a následne sa vrátil, keď počul krik poškodenej, videl ako obvinený leží na poškodenej, reps. za jej chrbtom a jednou rukou jej drží ústa, on len zatvoril okno. Obvinený mu potom povedal, aby odišiel z izby. Asi o päť minút potom stretol obvineného videl na WC, kde stál pri umývadle. Potom poškodená utiekla zo spálne a vybehla z bytu preč. Poškodená plakala ale nikomu nič nevravela.

Dňa 06.11.2004 bol vypočutý **sv. XXXXX**, ktorý okrem iného uviedol, že už keď bol XXXXX pri ňom, keď teda vyšiel zo spálne od poškodenej, počul ako na neho zavolať poškodená, aby išiel k nej. Potom sa vrátil, ale dvere už zatvoril.

Následne zreteľne počul ako poškodená kričí, aby jej XXXXX dal pokoj. Potom odišiel do izby, kde si ľahol a zobudil sa až na buchnutie dverí a videl ako poškodená odchádza rýchlym krokom. O tom, že mala byť poškodená znásilnená sa dozvedel až druhý deň.

Svedok vypovedal aj dňa 29.11.2004 kedy len dodal, že nevie či obvinený vošiel do spálne alebo nie.

Pri výpovedi dňa 23.02.2005 uviedol, že v spálni jeho bytu bola poškodená s XXXXX, kde asi po 15 minútach prišiel aj obvinený, ktorý sa ale len jednu minútu zdržal na WC a potom z bytu odišiel preč. Poškodená s XXXXX sa v spálni zdržali asi hodinu a potom odišli preč. To čo vypovedal dňa 06.11.2004 nie je pravda. Vtedy vypovedal po tlakom, lebo otec poškodenej na neho vyvíjal nátlak, prišiel k nemu k bytu, z ktorého nechcel odísť a povedal mu, že dúfa, že povie pravdu, že to spravil obvinený.

XXXXX dňa 24.11.2004 k veci uviedol, že keď bol asi 20 m od uvedeného bytu, počul cez pootvorené okno krik poškodenej, ale nevie čo kričala. Na tento výkrik nereagoval.

Dňa 23.02.2005 vypovedal sv. XXXXX, kde uviedol, že s poškodenou komunikoval cez okno, kde mu povedala, že príde o 15 minút. Je pravdou, že dňa 24.11.2004 uviedol, že počul krik poškodenej cez okno, ale to povedal preto, lebo si myslel, že to môže poškodenej pomôcť. Avšak potom zistil, že aká je vlastne poškodená a to chce povedať to, že od pár kamarátov počul, že „ju stačí napiť a dá aj sama“.

K veci vypovedal dňa 23.02.2005 sv. **XXXXX**, osoba mladšia ako 15 rokov, ktorý dodal, že niekedy v mesiaci september 2004 mu poškodená povedala, že bola znásilnená. Nič viac mu nepovedala.

Vo veci bol vypočutý sv. **XXXXX**, ktorý dňa 19.07.2005 uviedol, že pracuje ako učiteľ poškodenej, ktorý dodal, že od septembra 2004 sa zmenilo jednak správanie poškodenej, ale aj došlo k zhoršeniu prospechu, ako aj dochádzky, avšak vždy to mala ospravedlnené.

Dňa 23.02.2005 bol vypočutý sv. **XXXXX**, ktorý dodal, že nevlastným otcom poškodenej, kde dňa 06.11.2004 bol za XXXXX, ktorého sa pýtal, čo sa vlastne stalo, lebo sa dozvedel, že poškodená tam bola znásilnená. Do bytu nevstupoval, bola tam s ním poškodená, kde svedok mu povedal, že je to pravda, stalo sa to tak, ako povedala poškodená. Nevyvíjal na neho žiaden nátlak. V uvedený deň bol aj u matky obvineného, kde sa rozprával s obvineným a potom k nemu vyšla jeho matka, kde mu sľúbila finančnú čiastku, ak neoznámia vec na polícií.

Dňa 19.07.2005 uviedol, že pri tomto stretnutí sa aj matka obvineného pýtal, či je to pravda, kde on jej povedal, že to pravda nie je, ale uviedol, že bol s poškodenou.

Dňa 30.11.2005 uviedol, že predmetom rozhovoru s obvineným bolo to, že sa ho spýtal, či je pravdou, že mal znásilniť jeho dcéru, obvinený reagoval tak, že to nie je pravda a odišiel do domu.

Dňa 19.07.2005 bola vypočutá aj **sv. XXXXX**, ktorá uviedla, že skutočne už nevie kedy prišiel za ňou neznámy pán, so ženou a mladým dievčaťom. Rozprávali sa s jej synom, hlasito, vulgárne sa vyjadrovali. Syn jej potom povedal, že si na neho vymysleli, že mal poškodenú znásilniť. Syn povedal, že to nie je pravda. Nie je pravdou, aby im mala ponúkať peniaze za to, že vec nepôjdu oznámiť na políciu.

K veci ďalej vypovedal **sv. XXXXX**, ktorá uviedol, že od XXXXX vie, že obvinený bol v byte len na toaletu.

Dňa 29.11.2004 vypovedala **sv. XXXXX**, ktorá uviedla, že obvinený sa v uvedenom byte zdržal asi 5 minút.

K veci bola vypočutá aj znalkyňa XXXXX, ktorá dňa 22.12.2005 uviedla, že ako dôvod prečo sa poškodená pri skutku nebránila, uviedla, že poškodená išla do bytu so svojim priateľom, išla do známeho prostredia, uvedomovala si, že môže dôjsť k sexuálnemu styku, čomu sa nebránila. Dá sa predpokladať, že si nedostatočne uvedomila skutočnosť a podcenila situáciu v zmysle vnímania a chápania dobrovoľného styku s ostatnými osobami tam prítomnými. Obrana poškodenej voči obvinenému bola neprimeraná a nedostatočná, nakoľko mohla vyvíjať väčšiu fyzickú snahu – mohla sa viac fyzicky brániť.

Vo veci boli následne v vykonané konfrontácie medzi svedkami, obvineným, počas ktorej obvinený opätovne poprel spáchanie skutku. Pri vykonanej konfrontácii sv. XXXXX s poškodenou uviedol, že je pravda, že sv. XXXXX sa tam nachádzal, teda v izbe, ale obvinený sa tam nenachádzal. Pri konfrontácii s obvineným sv. XXXXX priznal, že obvinený vošiel do spálne a bol tam s poškodenou. Sv. XXXXX počas vykonaných konfrontácií vypovedal zhodne ako poškodená.

Vo veci boli zabezpečené výpisy prichádzajúcich hovorov na telefónne číslo poškodenej (0908 954 803).

Z vypracovaného **znaleckého posudku z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých č. 5/2005 znalcom XXXXX** vyplýva, že intelektová úroveň poškodenej priemerná, s primerane rozvíjajúcimi sa kognitívnymi funkciami. Výpoveď poškodenej možno považovať za hodnovernú. Poškodená je schopná pravdivo reprodukovať prežitú skutočnosť, oneskorenosť oznámenia poukazuje na nezrelosť osobnosti a pocit ohrozenia a viny, ktoré prežívala. Nemá sklony ku konfabuláciám.

Z miesta trvalého bydliska je obvinený hodnotený všeobecne.

Doposiaľ bol dvakrát odsúdený, a to naposledy Vojenským obvodovým súdom Prešov zo dňa 25.11.2002, sp. zn. 3T/187/02 za § 279b ods. 1, ods. 2 pís. b) Tr. zákona, § 286 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 za čo mu bol uložený trest odňatia slobody podmienene na 12 mesiacov so skúšobnou dobou do 06.12.2004, osvedčil sa 06.12.2004 a teda sa na páchatel'a hľadá akoby nebol odsúdený.

V zmysle § 241 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 sa trestného činu znásilnenia dopustí ten, kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti ženu k súložiu alebo kto na taký čin zneužije jej bezbranosť. Trestný čin je spáchaný násilím, ak páchatel' použije násillie proti žene za účelom prekonania alebo

zamedzenia vážne mieneného odporu ženy a dosiahnutia súlože proti jej vôli. Hrozba bezprostredného násilia je hrozba, z ktorej je zrejmé, že ak sa napadnutá žena nepodrobí vôli páchatela, okamžite bude použité násilie. O zneužitie bezbrannosti pôjde, ak sa poškodená pre svoju fyzickú neschopnosť nemôže brániť, ak je spútaná alebo ide o ženu trpiacu duševnou chorobou, pre ktorú nechápe význam páchatelovho konania.

Z vykonaného vyšetovania a z dôkazov zhromaždených vo vyšetrovacom spisu som dospel teda k záveru, že vykonanými dôkazmi bolo nepochybne preukázané, že poškodená oznámila skutok až niekoľko mesiacov po samotnom skutku, pričom obvinený na začiatku poprel vôbec skutočnosť, že v samotnom byte bol, kde následne aj pod ťarchou dôkazov priznal, že v byte bol a v posledných výpovediach uviedol, že skutočne s poškodenou mal sexuálny styk, avšak tento bol zo strany poškodenej dobrovoľný. Vo veci boli vypočutý aj ďalší svedkovia, kde poukazujem najmä na výpoveď sv. XXXXX, ktorý nepriamo poukázal na povest' poškodenej v skupine kamarátov. Poškodená celé prípravné konanie popierala, aby k sexuálnemu styku došlo s jej súhlasom, avšak pri svojom poslednom výsluchu dňa 12.06.2019 priznala, že sexuálny styk s obvineným bol dobrovoľný a teda s jej súhlasom. V tomto smere taktiež poukazujem na výpoveď znalkyne zo dňa 22.12.2005 keď znalkyňa okrem iného uviedla, že obrana poškodenej voči obvinenému bola neprimeraná a nedostatočná, nakoľko mohla vyvinúť väčšiu fyzickú snahu.

Podstatné teda ale je, že poškodená priznala, že sexuálny styk s obvineným bol dobrovoľný a teda v žiadnom prípade nemožno v konaní obvineného vidieť naplnenie skutkových znakov trestného činu podľa § 241 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005.

Pre vznesenie obvinenia sa vyžaduje záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, ktorý sa musí odôvodniť. Tomuto záveru musia predchádzať presvedčivejšie zistenia, než tie, ktoré postačovali na začatie trestného stíhania. K záveru o spáchaní trestného činu určitou osobou je potrebný vyšší stupeň pravdepodobnosti.

Po vznesení obvinenia boli vykonané úkony, z ktorých vyplynula zmena stavu, resp. zmena skutočností, za existencie ktorých bolo nutné dospieť k záveru, že nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Poukazujem najmä na výpoveď znalkyne, a najmä na zmenu výpovede poškodenej.

Po vznesení obvinenia boli vykonané úkony, z ktorých vyplynula zmena stavu, resp. zmena skutočností, za existencie ktorých bolo nutné dospieť k záveru, že nebolo preukázané, že došlo k spáchaniu skutku, tak ako to bolo uvedené v uznesení o vznesení obvinenia.

V danom prípade sa však nejedná ani o konanie, ktoré by mohol príslušný orgán prejednať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, nakoľko priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo inom zákone.

Priestupkom môže byť iba konanie, ktoré spĺňa a má všetky znaky priestupku, t.z. materiálne a formálne znaky. Z hľadiska pozitívneho vymedzenia

priestupku vyplývajú viaceré znaky, a to najmä zavinené konanie, čiže subjektívna stránka priestupku, zavinenie z nedbanlivosti, úmyselné zavinenie alebo opomenutie takého konania, na ktoré bol páchatel' vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery povinný. Priestupkom teda nie je také konanie, ktoré nie je zavinené.

Horeuvedené skutočnosti sú dostatočným podkladom na prijatie záveru, že je nepochybné, že sa skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie. Nie je možné vysloviť záver o tom, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie, avšak toto konanie nemožno subsumovať pod žiadnu skutkovú podstatu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona.

V zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súd spravodlivé rozhodnutie.

Po preskúmaní na vec vzťahujúceho sa vyšetrovacieho spisu som nezistil, aby vyšetrovatel' PZ konal v rozpore s hore citovaným ustanovením Trestného poriadku. Vyšetrovatel' PZ vykonal všetky potrebné procesné úkony, ktoré sa javili nevyhnutné, a preto som toho názoru, že vyšetrovatel' PZ postupoval v súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci.

Vzhľadom na tieto skutočnosti bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a trestné stíhanie obvineného XXXXX som podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Ján Jozef
prokurátor